

*Minister van Buitenlandse Zaken (Stikker) aan hoge commissaris te Djakarta (Lamping), 15 jan. 1952*

Referte mijn telegram nr. 246

Naar aanleiding van brief van Supomo van 10 dezer overhandigde ik hem 14 dezer een schrijven van onderstaande inhoud:

Mijnheer de Ambassadeur,

Bij de bespreking, welke Staatssecretaris Götzen en ik met Uwe Excellentie en enkele leden van Uw Missie op Vrijdag 11 dezer mochten hebben, is onzerzijds onder meer nog ter sprake gebracht een gedeelte van Uwer Excellentie's brief aan mij van 10 dezer, betrekking hebbende op de aard van de onderwerpen, welke tijdens de aangevangen besprekingen aan de orde kunnen worden gesteld.

In mijn schrijven van 9 Januari 1952 werd gesteld, dat de Nederlandse Regering zich tegenover de van Indonesische zijde naar voren gebrachte wensen de vrijheid moet voorbehouden bij de te houden besprekingen elk onderwerp ter sprake te brengen, waarvan de regeling tot verbetering der onderlinge betrekkingen kan bijdragen.

In haar brief van 10 Januari 1952 heeft Uwe Excellentie gesteld, dat het de Indonesische Regering juister voorkwam te zeggen, dat binnen het kader van de besprekingen nopens de beide onderwerpen, met name het Unie- en Irianprobleem, elk der partijen iedere kwestie ter sprake kan brengen, waarvan zij de discussie nodig acht.

Het kwam ons ter vermijding van misverstand wenselijk voor hieromtrent nog iets uitvoeriger van gedachten te wisselen. Onzerzijds werd daarbij uiteengezet, dat de Nederlandse Regering zich wel wil verenigen met de formulering in Uwer Excellentie's brief, omdat 'binnen het kader van de besprekingen nopens... het Unieprobleem' ook vallen onderwerpen, welke, hoewel niet in het Uniestatuut of de daarop rechtstreeks gebaseerde overeenkomsten geregeld, niettemin door ons van groot belang worden geacht voor de ook door Indonesië gewenste voortgezette samenwerking in een goede onderlinge verhouding en derhalve aan de orde moeten kunnen worden gesteld.

Wij hebben er goede nota van genomen, dat Uwe Excellentie terzake een ruim standpunt zal innemen.

Aangezien het karakter en de omvang der te voeren besprekingen volledig schriftelijk is vastgelegd, meende ik goed te doen dit punt nog te bevestigen, waartoe deze brief strekt.